

Anonimizált változat

Fordítás

C-749/18 –1

C-749/18. sz. ügy

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata 98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás

A benyújtás napja:

2018. november 30.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Cour administrative (Luxemburg)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2018. november 29.

Fellebbezők, a csatlakozó fellebbezés ellenérdekű felei

B részvénytársaság

C részvénytársaság

D korlátolt felelősségű társaság

Ellenérdekű fél, csatlakozó fellebbező:

Administration des contributions directes

I. A jogvita tárgya és az alapul szolgáló tények

- 1 A francia jog szerint működő A részvénytársaság (korábban AA) a Luxemburgi Nagyhercegségben létrehozta a B leányvállalatot, amelynek hét „luxemburgi adóalany” (a továbbiakban: belföldi illetőségű) leányvállalata van; ezek mindegyikében 95%-ot meghaladó részesedéssel rendelkezik. A B társaság és hét leányvállalata a luxemburgi adóintegrációs rendszer mellett döntött, amelyben az adót a vállalatcsoport konszolidált nyeresége alapján számítják ki.
- 2 A C társaság és a D társaság szintén belföldi illetőségű társaságok, amelyek a francia jog szerint működő A társaság leányvállalatai. A B társaság nem rendelkezik részesedéssel e két társaságban. 2014. december 8-án kelt külön leveleiben a B társaság, a C társaság és a D társaság az adóintegrációs rendszer

alkalmazását kérte 2013. január 1-jétől (első levél), valamint 2014. január 1-jétől (második levél).

- 3 Többek között a 2014. június 12-i SCA Group Holding és társai ítéletre (C-39/13–C-41/13, EU:C:2014:1758) hivatkoztak (lásd lent, a továbbiakban: SCA Group Holding ítélet).
- 4 2015. február 3-i határozatával az administration des contributions directes (a közvetlen adók hivatala) közölte, hogy az adóintegrációs rendszer csak egy belföldi (luxemburgi) adóilletőséggel rendelkező anyavállalattal (vertikális integráció) együtt lehetséges. Ennélfogva elutasította a kérelmet, azzal az indokkal, hogy e feltétel nem teljesült, mivel a B társaság egyáltalán nem rendelkezett részesedéssel az integrálandó társaságokban. A B társaság, a C társaság és a D társaság keresetet indított a tribunal administratif (közigazgatási bíróság, Luxemburg) előtt.
- 5 Időközben a 2015. december 18-i törvény módosította az adóintegrációs rendszert, lényegében kiterjesztve azt a kizárólag leányvállalatokból álló vállalatcsoportokra (horizontális integráció). A törvény kifejezetten kimondja, hogy az integrált csoporthoz tartozó társaság nem tarthat párhuzamosan másik integrált csoporthoz is. Ez az új jogi szabályozás csak a 2015-ös pénzügyi évtől alkalmazandó.
- 6 2017. december 6-i ítéletével a tribunal administratif (közigazgatási bíróság) elutasította a keresetet az 2013-as pénzügyi évet illetően, azzal az indokkal, hogy a 2014. december 8-án kelt keresetet nem az előírt határidőben, vagyis a 2013-as pénzügyi év letelte előtt nyújtották be. Amit a 2014-es pénzügyi évet illeti, a tribunal administratif (közigazgatási bíróság) úgy ítélte meg, hogy nem felel meg az EUMSZ 49. és EUMSZ 54. cikknek az, ha megtagadják az adóintegráció lehetőségét azzal az indokkal, hogy a kérelmező társaságok nem álltak a Luxemburgi Nagyhercegségben illetőséggel vagy állandó telephellyel rendelkező anyavállalat tulajdonában.
- 7 A fellebbezők 2018. január 15-én fordultak a Cour administrative-hoz (közigazgatási fellebbviteli bíróság, Luxemburg). Az állam ekkor csatlakozó fellebbezést nyújtott be, amelyben azt kifogásolta, hogy a tribunal administratif (közigazgatási bíróság) helyt adott a keresetnek a 2014-es pénzügyi év vonatkozásában.

II. Az érintett rendelkezések

A. Az uniós jog

- 8 Az EUMSZ „Letelepedési jog” című 2. fejezete a következő két rendelkezést tartalmazza:

49. cikk

2

„Az alábbiakban megállapított rendelkezéseknek megfelelően tilos a valamely tagállam állampolgárainak egy másik tagállam területén történő szabad letelepedésére vonatkozó minden korlátozás. Ezt a rendelkezést azokra a korlátozásokra is alkalmazni kell, amelyek képviselőnek, fióktelepnek vagy leányvállalatnak egy tagállam valamely tagállamban letelepedett állampolgára által történő alapítására vonatkoznak.

A szabad letelepedés magában foglalja a jogot gazdasági tevékenység önálló vállalkozóként történő megkezdésére és folytatására, vállalkozások, így különösen az 54. cikk második bekezdése szerinti társaságok alapítására és irányítására, a letelepedés országának joga által a saját állampolgáira előírt feltételek szerint, figyelemmel a tőkére vonatkozó fejezet rendelkezéseire is.”

54. cikk

„Valamely tagállam jogszabályai alapján létrehozott olyan társaság, amelynek létesítő okirat szerinti székhelye, központi ügyvezetése vagy üzleti tevékenységének fő helye az Unió területén van, e fejezet alkalmazása szempontjából ugyanolyan elbánásban részesül, mint azok a természetes személyek, akik a tagállamok állampolgárai.

»Társaság« a polgári vagy kereskedelmi jog alapján létrejött társaság, beleértve a szövetkezeteket és a közjog vagy a magánjog hatálya alá tartozó más jogi személyeket, kivéve a nonprofit szervezeteket.”

B. A belső jog

A jövedelemadóról szóló luxemburgi törvény

9 A 164a. cikk a következőképpen rendelkezett:

(1) Azok a belföldi tőkeegyesítő társaságok [...], amelyekben legalább 95%-os részesedéssel rendelkezik [...] egy másik belföldi tőkeegyesítő társaság [...] vagy egy nem belföldi tőkeegyesítő társaság [luxemburgi] állandó telephelye [...], kérelemre adójogilag integrálható az anyavállalatba vagy [a luxemburgi] állandó telephelybe, oly módon, hogy adóköteles eredményük összesíthető az anyavállalat vagy [a luxemburgi] állandó telephely adóköteles eredményével. [...]

(4) Az adóintegrációs rendszer alkalmazását közös írásbeli kérelemben kell kérnie az anyavállalatnak vagy [a luxemburgi] állandó telephelynek, illetve az érintett leányvállalatoknak. A kérelmet a közvetlen adók hivatalához kell benyújtani, azon időszak első pénzügyi évének vége előtt, amelyre vonatkozóan az adóintegrációs rendszer alkalmazását kéri; ezen időszaknak legalább 5 pénzügyi évet le kell fednie [...]

10 A 2015. december 8-i törvény a következő szöveggel váltotta fel a jövedelemadóról szóló törvény 164a. cikkét:

„(1) E cikk alkalmazásában:

[...]

5. integrált csoport: vagy egy integráló anyavállalatból és az integrált társaság(ok)ból álló csoport [...], vagy egy integráló leányvállalatból és az integrált társaság(ok)ból álló csoport [...]. Az integrált csoport tagja párhuzamosan nem lehet másik integrált csoport tagja. [...]"

A 7. cikk kimondja: „A jelen törvény a 2015-ös adóévtől lép hatályba”.

III. A felek álláspontjai

A. A B, a C és a D társaság

- 11 A fellebbezők azt kifogásolják, hogy a tribunal administratif (közigazgatási bíróság) úgy döntött, hogy az adóintegrációs rendszer 2013-as pénzügyi évre történő alkalmazására irányuló kérelmet a 2013-as pénzügyi év vége előtt kellett volna benyújtani. Úgy vélik, hogy az érintett társaságok arra kötelezése, hogy horizontális adóintegráció iránti kérelmüket a 2013-as pénzügyi év vége előtt nyújtsák be, azt eredményezné, hogy az Európai Unió joga hatékony érvényesülésének elvére figyelemmel rájuk túlzott és aránytalan terhet rónak.
- 12 A felperesek az SCA Group Holding ítéletre hivatkoznak. Hangsúlyozzák a hasonlóságokat az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyben szereplő holland szabályozás és a 2015. december 8-i törvény által bevezetett reformot megelőzően fennálló luxemburgi adóintegrációs rendszer között, többek között mivel mindkét rendszer kizárta a horizontális adóintegrációt. Emlékeztetnek arra, hogy a Bíróság ítélete általános hatályú, valamint arra, hogy az uniós jog rendelkezéseinek tulajdonított értelmezés nem kizárólag jövőbeli, hanem *ex tunc* hatályú is, így a bíróság azt még az ítélet előtt keletkezett jogviszonyokra is alkalmazza, mellőzve a nemzeti jog minden esetlegesen ellentétes rendelkezésének alkalmazását.
- 13 Mivel a 2015-ös pénzügyi évig érvényesülő adóintegrációs rendszer ellentétes az uniós joggal, a fellebbezők előadják, hogy ki kell javítani e rendszer jogellenes következményeit, valamint hogy ellentétes lenne az uniós jog hatékony érvényesülésének elvével, ha megtagadnák tőlük az adóintegrációs rendszer lehetőségét 2013. január 1-jétől azzal az indokkal, hogy egy tisztán formai feltétel, vagyis a kérelem benyújtására nyitva álló határidő tiszteletben tartása nem teljesült, mivel úgy kell tekinteni, hogy egy ilyen feltétel túlzottan nehezen teljesíthető, figyelemmel a 2013-ban érvényes luxemburgi közigazgatási és ítélkezési gyakorlatbeli álláspontokra.

B. Az állam

- 14 Az állam az ítélet helybenhagyását kéri, annak a 2013-s pénzügyi évre vonatkozó kérelem elutasítására irányuló részében.
- 15 Ezzel szemben azt kifogásolja, hogy a tribunal administratif (közigazgatási bíróság) helyt adott a keresetnek a 2014-es pénzügyi évre vonatkozóan.
- 16 Mindenekelőtt úgy véli, hogy az ezen időszakban hatályos törvény nem tette lehetővé a horizontális integrációt azonos csoporthoz tartozó leányvállalatok között. Csak a 2015. december 18-i törvény eredményeként módosult a rendszer oly módon, amely lehetővé tette a horizontális integrációt a 2015-ös pénzügyi évtől.
- 17 Egyébként az állam hangsúlyozza, hogy a 2015. december 18-i törvény visszamenőleges alkalmazása esetén is azt írja elő, hogy „az integrált csoport tagja párhuzamosan nem lehet másik integrált csoport tagja”. Az állam szerint a teljesen klasszikus vertikális integráció horizontális integrációvá alakítása hallgatólagosan a fennálló csoportról való lemondással jár, a második szakaszban pedig annak eredményeként új adójogilag integrált csoport keletkezik. Ebből következően a csoport középpontjában található, a kérdést illetően meghatározó jelentőségű legfelső szintű társaságot egy másik legfelső szintű társaságnak kell felváltania, amely ettől kezdve az újonnan létrejött csoport pillére; erre a jelen ügyben nem került sor.

IV. A Cour administrative (közigazgatási fellebbviteli bíróság) értékelése*A Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésről*

- 18 A luxemburgi adóintegrációs rendszert úgy határozzák meg, hogy az „egy vállalatcsoport konszolidált nyeresége adóztatásának különös rendszere”, amelyet adósemlegességi okokból írnak elő. Lehetővé teszi a vállalatcsoport számára, hogy adóköteles eredményeiket az integráló társaságba csoportosítsák át, annak érdekében, hogy kizárólag az integráló társaságnak keletkezzen adóztatható adóköteles konszolidált eredménye.
- 19 A jelen ügyben a kérelem arra irányul, hogy a C és a D társaságok adóintegrációs rendszerbe tartozzanak a B társasággal, mint integráló társasággal. Mivel nem vitatott, hogy az utóbbi társaság nem az anyavállalata a két előbbi társaságnak, hanem azokhoz hasonlóan a francia jog szerint működő, francia illetőségű A társaság, a csoport legfelső szintű társaságának leányvállalata, a fellebbezők e kérelme horizontális integrációs csoport létrehozására irányul egy nem belföldi, a Luxemburgi Nagyhercegségben állandó telephellyel sem rendelkező anyavállalat leányvállalatai között.
- 20 A luxemburgi jogszabály az érintett időszakban nem tette lehetővé az ilyen integrációt.

- 21 A tribunal administratif (közigazgatási bíróság) megalapozottan hivatkozott az SCA Group Holding ítéletre, amelynek tárgya a holland adózási egység volt, három hollandiai székhelyű, egy németországi társaság tulajdonában álló társaság által benyújtott, részükre az adózási egység engedélyezésére irányuló kérelemre figyelemmel. A tribunal administratif (közigazgatási bíróság) ebből azt a következtetést vonta le, hogy a szóban forgó holland szabályozáshoz hasonlóan az Európai Unió valamely tagállamában letelepedett, nem belföldi anyavállalat számára annak megtiltása, hogy adózási egységet hozzon létre belföldi leányvállalatai között, amint az a 2015. december 18-i módosítást megelőzően a luxemburgi jogszabályból következett, ellentétes az uniós joggal, közelebbről az EUMSZ 49. és az EUMSZ 54. cikkel.
- 22 A Cour administrative (közigazgatási fellebbviteli bíróság) tehát úgy véli, hogy figyelemmel a Bíróság által a szóban forgó holland adózási egységet illetően 2014. június 12-i ítéletében végzett elemzésre, komoly kétségek merülnek fel azzal kapcsolatban, hogy a 2015. december 18-i módosítást megelőző luxemburgi jogszabály összeegyeztethető-e az EUMSZ 49. és EUMSZ 54. cikkben rögzített letelepedés szabadságával.

B. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdéstről

- 23 Az igaz, hogy a 2015. december 18-i törvény módosította az adóintegrációs rendszert, a belföldi vagy luxemburgi állandó telephellyel rendelkező anyavállalat és belföldi leányvállalatai, illetve unokavállalatai közötti korábbi vertikális adóintegrációs rendszer mellett bevezetve a nem integráló, belföldi vagy nem belföldi anyavállalat egy integráló leányvállalata és más leányvállalatai közötti horizontális adóintegrációs rendszert.
- 24 Másrészt ez az átfogó módosítás csak „a 2015-ös adóévtől” alkalmazandó. A törvény visszaható hatálya tilalmának elve alapján a Cour administrative (közigazgatási fellebbviteli bíróság) úgy véli, hogy ugyanezen módosítások nem alkalmazhatók e formálisan rögzített visszaható hatályon túllépve a korábbi adóévekre, vagyis a jelen esetben a 2013-as és a 2014-es adóévre.
- 25 A Cour administrative (közigazgatási fellebbviteli bíróság) úgy véli, hogy a vertikális és a horizontális adóintegrációs rendszerek egymást kölcsönösen kizáró struktúrák, így a két rendszer egyetlen adóintegrált csoporton belüli kombinációja nem fogadható el, valamint hogy az egyik rendszerről a másikra való áttérés a korábban létező adóintegrált csoport befejeződését eredményezi.
- 26 Ebből következik, hogy még ha az első kérdésre igenlő választ is kell adni, a Cour administrative-nak (közigazgatási fellebbviteli bíróság) akkor is mérlegelnie kell, hogy a vertikálisan adóintegrált csoport – amelyben a B társaság vállalta az integráló legfelső szintű társaság szerepét – korábbi fennállása akadályát jelenti-e annak, hogy ugyanezen társaság egy másik, horizontálisan adóintegrált csoport tagjává váljon, abban az integráló leányvállalat szerepét vállalva. A Cour administrative-nak (közigazgatási fellebbviteli bíróság) tehát ily módon helyben

kell hagynia az adóintegrációs rendszer engedélyezésének megtagadását, azzal indokkal, hogy mivel a vertikális adóintegrált csoport nem szűnt meg, az adóhatóság megalapozottan utasította el a fellebbezők másik, a B társaságot is tartalmazó horizontálisan adóintegrált csoport létrehozására irányuló kérelmét.

- 27 Márpedig amint azt az állam maga is elismeri, illetve a fellebbezők is hangsúlyozzák, a vertikálisan adóintegrált csoport megszüntetése sértené az ezen adóintegráció vonatkozásában előírt ötéves minimális időtartamot, ami e leányvállalatok és a B társaság egyedi adóztatásainak helyreállítását eredményezné.
- 28 Ezenkívül a fellebbezők relevánsan állítják, hogy e megoldás újabb igazolatlan eltérő bánásmódot eredményezne a nem belföldi anyavállalatok hátrányára. Ily módon egy tisztán luxemburgi vállalatcsoportnak lehetősége lenne arra, hogy olyan vertikális adóintegrációt hozzon létre, amelynek integráló jogalánya a legvégső anyavállalat, más leányvállalatok másik testvér-fióktelepének az adóintegrált csoportba való bevonását pedig nem új csoport létrehozásának tekintenék, hanem a korábban fennálló csoport pusztán módosításának. Ezzel szemben a nem belföldi anyavállalattal rendelkező vállalatcsoport esetében, amelynek a jelen üggyhöz hasonlóan ahhoz, hogy vertikális adóintegrációt hozzon létre a Luxemburgi Nagyhercegségben, a luxemburgi csoport legfelső anyavállalataként egy közvetítő leányvállalatot kellett volna igénybe venni, megtagadná a jogot ahhoz, hogy a fennálló adóintegrációt a leányvállalatok egy másik testvértársaságával egészítse ki, pusztán azért, mert a legvégső anyavállalat nem belföldi.
- 29 E körülményekre figyelemmel a Cour administrative-nak (közigazgatási fellebbviteli bíróság) kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy az a kötelezettség, amely szerint a korábban létező vertikális adóintegrációt meg kell szüntetni ahhoz, hogy horizontális adóintegrációs csoportot lehessen létrehozni, megfelel-e az EUMSZ 49. és EUMSZ 54. cikkben rögzített letelepedés szabadságának. E bíróság azt a kérdést veti fel, hogy a letelepedés szabadsága nem vonja-e maga után a korábban fennálló vertikálisan adóintegrált csoport luxemburgi legfelső anyavállalat testvértársaságainak felvételével történő módosításának elismerését, valamint hogy ugyanezen adóintegrációs csoportot fennmaradónak tekintik-e, amennyiben ugyanazon társaság tölti be az integráló társaság szerepét, azon kérdés pedig irreleváns, hogy a testvértársaságok felvételének eredményeként e társaság integráló anyavállalat szerepe az integráló nemzeti leányvállalat szerepévé alakul, amennyiben e társaság marad az integráló társaság, amelynek szintjén az adójogilag integrált csoport valamennyi eredményét konszolidálják.

C. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdéstről

- 30 Amennyiben az első két kérdésre igenlő választ kell adni, a Cour administrative (közigazgatási fellebbviteli bíróság) köteles maradéktalanul érvényesíteni a fellebbezők vonatkozásában a Bíróság által az EUMSZ 49. és EUMSZ 54. cikk alapján elismert ahhoz való jogot, hogy beléphessenek a már fennálló adóintegrált

csoportba, a jogszabály uniós jognak meg nem felelő érdemi feltételei alkalmazásának mellőzésével.

- 31 Ugyanakkor a fellebbezőknek továbbra is tiszteletben kell tartaniuk az eljárási feltételeket és szabályokat, különösen azt a jogszabályi határidőt, amely szerint a kérelmet a folyamatban lévő pénzügyi év vége előtt kell benyújtani. Ami a 2014-es pénzügyi évet illeti, a fellebbezők tiszteletben tartották e határidőt, mivel 2014. december 8-i kérelmüket 2014. december 22-én, e pénzügyi év vége előtt nyújtották be. A 2013-as pénzügyi évet illetően a Cour administrative (közigazgatási fellebbviteli bíróság) egyetért a tribunal administratif (közigazgatási bíróság) azon megállapításával, amely szerint az e pénzügyi évre vonatkozó kérelem a határidő után érkezett be az adóhatósághoz. Azt ugyanis 2014. december 22-én nyújtották be, holott a 2013-as pénzügyi év vége előtt be kellett volna érkeznie a hatósághoz.
- 32 A cour administrative (közigazgatási fellebbviteli bíróság) emlékeztet a Bíróság által többek között 2001. március 8-i Metallgesellschaft és társai ítéletében (C-397/98 és C-410/98, EU:C:2001:134) a közösségi jog szabályainak megsértésével valamely tagállamban kivetett adók visszatérítéséhez való jogot illetően rögzített lényeges elvekre. Rámutat ugyanakkor, hogy a Bíróság ezen ítélezési gyakorlata az adóalanyok azon kereseteire vonatkozik, amelyek olyan már megállapított és megfizetett adók visszatérítésére irányulnak, amelyek beszedését utóbb az uniós joggal összeegyeztethetetlennek ítélték.
- 33 A fellebbezők ugyanakkor relevánsan hivatkoznak arra, hogy az uniós jog megsértésének kompenzálására akár a jogellenesen beszedett adók visszatérítését megelőző szakaszban is sor kerülhet, előzetesen biztosítva egy olyan adórendszer alkalmazását, amely eredetileg az uniós jogot sértve szűkebb körű volt, valamint hogy e megoldás könnyen végrehajtható lenne és ily módon a leghatékonyabban biztosítaná az uniós jog megsértése jogellenes következményeinek kiküszöbölését.

V. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 34 A Cour administrative (közigazgatási fellebbviteli bíróság) tehát a következő három kérdést terjeszti a Bíróság elé:
1. Az EUMSZ 49. és EUMSZ 54. cikket úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes valamely tagállam olyan adóintegrációs rendszerre vonatkozó szabályozása, amely egyrészt lehetővé teszi az azonos csoporthoz tartozó társaságok olyan konszolidációját, amely kizárólag a belföldi illetőségű anyavállalat vagy az anyavállalat belföldi állandó telephelye, valamint belföldi leányvállalatai közötti vertikális adóintegrációt teszi lehetővé, másrészt pedig ugyanilyen módon kizárja a kizárólag a nem belföldi illetőségű és belföldi állandó telephellyel nem rendelkező anyavállalat, vagy pedig a belföldi illetőségű, illetve nem belföldi illetőségű, de belföldi állandó telephellyel rendelkező anyavállalat leányvállalatai közötti tisztán horizontális adóintegrációt?

2. Az első kérdésre adott igenlő válasz estén az EUMSZ 49. és EUMSZ 54. cikket úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes valamely tagállam adóintegrációs rendszerre vonatkozó ugyanezen szabályozása, illetve közelebbről a vertikális adóintegrációs rendszerek (egy végső anyavállalat és közvetlen vagy közvetett leányvállalatai között), valamint a horizontális adóintegrációs rendszerek (egy az adóintegráció keretén kívül maradó végső anyavállalat kettő vagy több belföldi illetőségű leányvállalata között) közötti, e jogszabályból eredő szigorú elválasztás, valamint az ebből következő, arra irányuló kötelezettség, hogy mielőtt horizontális adóintegrációs csoportot lehetne létrehozni, meg kell szüntetni a korábban fennálló vertikális adóintegrációs csoportot, feltéve, hogy

- a vertikális adóintegráció egy nemzeti szinten integráló, az érintett tagállamban illetőséggel rendelkező végső anyavállalat (amely ezzel egyidejűleg a közvetítő leányvállalatot is jelenti a másik tagállamban illetőséggel rendelkező legfelső szintű anyavállalathoz képest) és a végső anyavállalat belföldi illetőségű leányvállalatai között már korábban létrejött, azért, mert az érintett tagállam jogszabályai kizárólag a vertikális adóintegrációt fogadták el a rendszer hatálya alá kerülés céljából, függetlenül a legfelső szintű anyavállalat más tagállambeli illetőségétől,
- az érintett tagállam végső anyavállalatának testvértársaságai (amelyek tehát szintén a másik tagállamban illetőséggel rendelkező legfelső szintű anyavállalat leányvállalatai) esetében megtagadták a fennálló adóintegrációban való részvételt azzal az indokkal, hogy a vertikális adóintegrációs rendszer és a horizontális adóintegrációs rendszer összeegyeztethetetlenek, és
- az említett testvértársaságoknak a csoporthoz tartozó társaságok eredményeinek konszolidációjában való részvétele a korábban fennálló vertikális adóintegráció megszüntetésével – valamint az ehhez kapcsolódó, abból fakadó hátrányos adójogi következményekkel, hogy nem tartották be az integráció fennállását illetően a nemzeti jogszabály által előírt minimális időtartamot –, továbbá egy új horizontális adóintegráció létrehozásával jár, holott a belföldi illetőségű integráló társaság (amelynek szintjén az adójogilag integrált társaságok eredményeit konszolidálják) ugyanaz marad?

3. A második kérdésre adott, ugyancsak igenlő válasz estén az EUMSZ 49. és EUMSZ 54. cikket az uniós jog hatékony érvényesülésének elvével együttesen úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes valamely tagállam adóintegrációs rendszerre vonatkozó ugyanezen szabályozása, illetve közelebbről egy olyan határidő alkalmazása, amelynek értelmében az adóintegrációs rendszerben való részvétel engedélyezésére irányuló minden kérelmet az első olyan pénzügyi év vége előtt be kell nyújtani az illetékes hatósághoz, amelynek vonatkozásában e rendszer alkalmazását kérik, feltéve, hogy

- az első két kérdésre adott igenlő válasz esetén e jogszabály a letelepedés szabadságával összeegyeztethetetlen módon kizárja a horizontális

adóintegrációt kizárólag ugyanazon anyavállalat leányvállalatai között, valamint egy fennálló vertikálisan adóintegrált csoportnak az integráló társaság testvértársaságai felvétele révén történő módosítását,

- az érintett tagállamnak az [Európai Unió Bírósága] 2014. június 12-i ítéletének (C-39/13, C-40/13 és C-41/13 egyesített ügyek) közzétételét megelőző közigazgatási gyakorlata és nemzeti ítélkezési gyakorlata az említett jogszabályt érvényesnek fogadta el,
- több társaság a 2014. június 12-i ítélet közzétételét követően, még a 2014. év vége előtt egy fennálló adóintegrált csoporthoz való csatlakozásra irányuló kérelmet nyújtott be, a 2014. június 12-i ítéletre hivatkozva, a csoport integráló társaságával létrehozott fennálló horizontális adóintegráció engedélyezése révén, és
- e kérelem nem pusztán a kérelem benyújtásakor még folyamatban lévő 2014-es pénzügyi évre vonatkozik, hanem a korábbi 2013-as pénzügyi évre is, amelytől kezdődően az érintett társaságok megfeleltek minden, az adóintegráció engedélyezéséhez szükséges és az uniós joggal összeegyeztethető feltételnek?